

Intet afdrager af sin Gjæld, hver 5te Aar forlange, at han skal beedige, at han ikke dertil er istand; men andet Krav har jeg ikke paa Manden. Altsaa, den retsfindige Fallent er i Hamborg stillet meget gunstigere og fordelagtigere, end den retsfindige er stillet hos os. I England foretages en Proces lig den, som jeg har tilladt mig at foreslaae, idet en Mand, naar han fallerer, henvender sig til Bedkommende om et Certificat; et saadant kan undertiden nægtes ham ifølge Forholdenes Natur i Maaneder, ja i Aar; Creditorerne indkaldes for at erklære sig over, om det kan meddeles ham eller ikke, og skeer der grundet Indsigelse derimod, kan det aldeles forholds ham; men, naar han faaer Certificatet, da er han efter Dividendens Udbetaling fri for Gjælden. Jeg vil bede lagt Mærke til, at det kun er den retsfindige Fallent, som dette gjælder om. Handelsstandens Speculationsaand maa have den Dymuntring, at, naar der ikke kan siges Noget imod en Mandes Handlemaade, naar han handler fuldkommen rebeligt og rigtigt, at han da virkelig bliver beskyttet af Loven, forudsat at det kun er uforudsæelige Eventualiteter, der have foraarsaget hans Fallit. I Hamborg tages der meget Hensyn dertil, saaledes at den rebellige Fallent skal have Fortrinsret til at blive Mægler osv., og det synes sandelig ogsaa at være en human og liberal Anstuelse, at Mænd som disse fortjene at opretholdes og beskyttes. Smidlertid troer jeg, at dette Princip vil møde en meget stor Modstand — saavidt jeg veed, har Ministeriet udtalt sig derimod — og jeg skal derfor ingenlunde forsøgte det, naar det har en saa bestemt Modstand imod sig, men istedetfor skal jeg foreslaae — jeg vil ikke optage det Forslag, som en æret Landsthingsmand har stillet, der vilde samme Bei som jeg, nemlig at den retsfindige Fallent i 5 Aar skulde være fri for Krav — at, naar en Mand erklæres for en retsfindig Fallent, da skal Enhver, der modtager sin Dividende i hans Bo, ved Modtagelsen qvittere for sit Tilgodehavende. Hertil kan man vel sige: Hvad skulle de gjøre, som ikke ville modtage Dividenden? Ja, den, som ikke vil modtage den, har Frihed dertil, og saa bliver den at udbetale til Fallenten, hvorpaa Boet af-

sluttes, og naar Boet er affluttet, staaer Creditoren ligeoverfor Fallenten med ganske den samme Ret, som han stod før Falliten, og Fallenten har accurat de samme Midler til at modsvare Creditorernes Fordringer imod ham, som han havde før Falliten. Nu kan man vel sige, at det er en Tvang; thi Creditorerne resikere jo i ethvert Tilfælde, naar de ikke tage Dividenden, aldeles Intet at faae; det er fuldkommen klart; men jeg troer dog ikke, at derved skeer noget Indgrib i Eiendomsretten; jeg troer, at den er mere hævdet paa denne end paa den anden Maade. Forøvrigt er dette Forslag kun mit subsidiaire; mit principale Forslag er, at den retsfindige Mand er fri for Efterkrav, naar han har opgivet Alt. Et æret Medlem af dette Thing (L. C. Larsen) har i den Udkastet vedføjede Betænkning stillet et Forslag, som gik ud paa en anden Organisation af Stifteretten; han mente, at den ikke burde være et Departement, men derimod en fast Ret, hvorved han tilstegte, at de Mænd, der sad i den, kunde blive indøvede i disse Sagers Behandling. Jeg kan ganske slutte mig hertil og mener, at det kunde fuldstændiggjøres derved, at der tilforordnedes Retten to handelskyndige Medlemmer, saaledes at Retten paa den Maade kom i Besiddelse af to faste Handelscommissairer. Det er ikke min Mening at ville have oprettet nye Embeder eller Levebrød; jeg vil kun, at lignende Bidrag, som nu ydes af Fallitboerne til Commissairerne, påsende kunde ydes til disse Mænd, som vilde faae alle Boer under Behandling. Jeg troer, at man derved tillige opnaaede, at de handelskyndige Medlemmer bleve indøvede i disse Forretninger. Naar Commissairer nu fortiden udnævnes, da er det ganske og aldeles en Benkstabstjeneste, som vises den Paagjældende, der som oftest er forbunden med et temmelig byrdefuldt Ansvar for dem, der paatage sig denne Beskilling.

Der er endnu en anden Ting, som jeg skal omtale. Der er en Forholdsregel, som findes i andre Fallitlove, og som ikke er omtalt i denne, men som jeg dog troer er temmelig nødvendig, den nemlig, hvorledes Bestodterne af de mindre Krav i et saadant frivilligt Actieselskab, som Creditorerne danne ligeoverfor et Fallitbo,